

حبسیات مسعود سعد سلمان

حبیب بلوکی^۱، عباس خلیل زاده ماسوله^۲

۱- کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

۲- استادیار، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت

چکیده

جایگاه مسعود سعد سلمان در شعر و ادب فارسی به عنوان شاعر سیاسی، محبوس و حبسیه سرا شناخته شده است. به روایت تاریخ، محبوس بودن این شاعر و به روایت ادبیات، در حبسیه سرا بودن وی، جای هیچ شک و تردیدی نیست. اما از آنجایی که بیشتر عمر ادبی شاعر در زندان سپری گشته است، توصیفات شاعرانه و قصاید او در مدح پادشاهان و افراد مختلف و نیز شکوه و گلایه‌های او از تبعید، دوری از خانواده و دوستان، همواره مورد توجه پژوهش‌های پیشین بوده است. هدف از تحقیق حاضر بررسی حبسیات مسعود سعد سلمان می‌باشد. برای این منظور با استفاده از انواع استفاده از آیات و احادیث، به بررسی حبسیات این شاعر برجسته سبک بینابینی پرداخته شد. نتایج تحقیق مبین آن بود که در حبسیات شاعر، سه دسته کلی قصص و داستان‌های قرآنی و حدیث، اشاره به آیات و روایات قرآنی و احادیث و همچنین اشاره به مفهوم و معنی قرآنی و حدیث وجود دارد. همچنین مشخص گردید که در حبسیات او، اشاره به داستان یوسف پیامبر (صلی الله علیه و آله)، موسی (علیه السلام)، سلیمان (علیه السلام)، داوود نبی (علیه السلام) بیشتر از سایر قصص قرآنی بکار رفته است.

واژگان کلیدی: حبسیات، مسعود سعد سلمان.